

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituanico «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$3,00

NR: 488 (46)

SÃO PAULO — BRASIL — 1958 M. LAPKRIČIO MĖN. — NOVEMBRO 15 D.

XI METAI

VLIKAS POSEDŽIAVO 2 DIENAS

Vliko sesija įvyko spalio 11-12 New Yorke Baltijos namuose. Pradėjo dr. A. Trimakas, vakvietais pagerbti mirusį Pijų XII ir žuvusius dėl Lietuvos laisvės.

Sesija sveikino gen. konsulas J. Budrys savo ir atstovo J. Kajecko vardu, kongresmanas Keating ir Amerikos bendruomenės tarybos pirm, J. Šlepetyš; telegramom pasveikino daugumos lyderis J. W. McComarek, mažumos lyderis J. W. Martin, gub. Harriman, majoras Wagner ir Al. tas.

Pirmininkas Trimakas pranešė apie Vliko, vykdomosios tarybos ir Vliko įstaigų darbus, santykius su lietuviškom bei tarptautinėm organizacijom. Apie komisijų darbus pranešė M. Brakas - vakarų studentų, J. Audėnas - Lietuvos ūkio tyrimo, A. Trimakas - ryšių sienų, V. Sidzikauskas - ve-

kimas J. Pavergtose Tautose; Toliau K. Škirpa pasisakė dėl santykių su pavergta tauta, V. Sidzikauskas dėl laisvimo perspektyvų tarptautinių įvykių eigoje.

Antra sesijos diena buvo pradėta diskusijom dėl vakarykščių pranešimų. Praneštos ir priimtos apyskaitos bei sąmatos. Plačiai diskutuota lėšų telkimo klausimu.

Vliko pirmininkas ir prezidentas bei vykdomoji taryba paliko tie patys žmonės. Pasitraukė Tautos Fondo valdyba. Išrinkta nauja - prei. J. Balkūnas, K. Bielinis, P. Minkūnas, A. Ošlapas, A. Skėrys. Rezolucijas paruošė L. Šmulkštys, D. Krivickas, Kasulaitis. Jas paskelbs prezidentas.

Sesijai pirmininkavo Stiklorus, L. Šmulkštys, A. Sidlauskas, V. Sidzikauskas, A. Jukėvičius ir J. Pakalka.

Argentinos demokratija pavojuje.

Šiomis dienomis Argentinos vyriausybė, naftos, gazo ir kitų sindikatų darbininkams grašinant streikuoti, paskelbė karą stovi, suspenduojant konstitucijoje piliečiams numatytas laisves, ar bent jų dalį.

Šitokių griežtų priemonių imtis p'ivertė naftos darbininkų ruošiamas streikas už tai, kad vyr ausybe naftos eksploatavimui padarė sutartį su amerikoniškoms kompanijomis.

Komunistai ir peronistai, kurie praktiškai kontroliuoja sindikatus ir nepakenčia amerikonių, reikalauja, kad vyriausybė nutrauktų sutartis su svetimašalių kompanijomis. Bet tikrenybėje šitas reikalavimas yra tik priekabė kaip nors kompromituoti vyriausybę ir ją vėliau nušalinti. Toki yra komunistų ir peronistų planai. Juo krašte blogiau, tuo jiems

geriau.

Argentinos prez. Arturo Frondizi rinkimų metu dalinai atsirėmė ir peronistais ir komunistais. Taip pat jų atstovams davė svarbias vietas vyriausybėje. Griežtesnės rankos niekur neparodė. Peronistai ir komunistai susidariusią padėtį nori išnaudoti Argentinoje vėl gali įgesniam laukui grįžti karo diktatūra. Įvykiai ta linkme rieda.

MASKVA PUOLA VAKARŲ VOKIETIJĄ

Maskva paskelbė visą eilę Vakarų Vokietijai kaltinimų, tarp kitų, kad ji leidžia stambiajai pavyzdžiui Kruppo, in dūstrijai atsistatyti, pavertė Vokietiją atominių ginklų centru, kad panaikino liaudies teises ir demokratinį režimą,

CHORO ŠVENTĖS PROGA

Lapkričio mėn. 23 d. choro globėjos šventos Cecilijos šventė. Chorai šią dieną vienokiu ar kitokiu būdu švenčia lietuvių Kat Bendruomenės chorą sv. Cecilijos šventę stengiasi paminėti platesnio ar siauresnio masto menine programa. Ir šiais metais. ateinantį šeštadienį sv. Cecilijos šventės proga Liet. Kat Bendruomenės chorai ruošia koncertą vakarą. Tiesa, nebus didysis ruošiamas koncertas, nes dėl įvairių aplinkybių jam dar nėra tinkamai pasiruošta, jis bus po Naujų Metų, bet programa ir šio vakaro bus pajvairinta naujomis kvarietų ir sekstetų dainomis, linksma komedija Reikia tikėtis, kad atsilankiusieji bus patenkinti.

Išlaikyti svetimame krašte lietuvišką chorą, kad jis būtų atitinkamoje meninėje aukštumoje, nėra lengva. Ne tik pas mus bet ir kitur. Pavyzdžiui Šiaurės Amerikoje gerus chorą ant vienos rankos pirštų. Gi Kanadoje, kur yra atvykę daug tūkstančių karo tremtinių, yra tik vienas aukšto meninio lygio, tai Toronto «Varpo» choras. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo metu iš visos Amerikos ir Kanados į ruošiamą koncertą atvyko tik penki chorai. Kaip iš viso svetima padangė nėra palanki menol kūrybai, taip ir dainai. Todėl reikia milžiniškų pastangų norint išlaikyti išėivijoje lietuvišką dainą ir jos geriausius interpretatorius chorą.

Kalbant apie mūsų Liet. Kat. Bendruomenės chorą reikia pasidžiaugti rodoma didele pasiaukojimo dvasia tiek chorvedžio muz. F. Girdausko tiek talkininkės, atskirus balsus padedančios paruošti muzikos studentės Irenos Adomavičiūtės, tiek valdybos ir choristų. Visus solidarus aukojimasis įgalina išlaikyti chorą, lietuviškos dainos ir giesmės reprezentantą Brazilijoje.

Negalima nepaminėti ir mokslievių ateitininkų choro, kurio sąstata sudaro vos pradėdantieji dainuoti ir iš kurio išėina jau paruoštos medžiagos L. K. Bendruomenės chorui. Šį chorą moko E. Kilčiauskaitė.

Paruoštą koncerto programą galima išklausti per valandą laiko. Bet tai programai paruošti reikia daug laiko ir pasiaukojimo. Mūsų kai kurie choristai ar choristės a teina repeticijoms tiesiog iš fabriky ar raštinių, be vakarieniškos. Kiti atvažiuoja net iš tolimesnių priemiesčių. Į namus grįžta apie 11 val. nakties. Tai yra didelė auka. Yra daug patogiaus užsimokėjus šimtą ar aet pora šimtų kruzeirų ateiti į koncertą ir patogiai atsėdus išklausti programos, negu lankyti repeticijas Bet, ačiū Dievui, kad turime idealistiniai nusiteikusio jaunimo.

Reikia pasidžiaugti, kad ir nemaža dalis visuomenės įvertina ir paremia choro darbą. Tai mūsų mieji rėmėjai, kurie kurie kas mėnesis moka choro reikalams nusistatytą mokestį. Jie padrasina ir kartu padeda materialiai chorui gyvuoti.

Dar vienas svarbus dalykas, vertas didelio dėmesio, tai naujų choristų suradimas. Čia tėvai daug galėtų padėti ragindami jaunimą stoti į choro eiles. O tas eiles reikia dažnai atnaujinti, nes choro sąstata, ypač dėl vedybų, nuolat keičiasi. Būtų pageidautina, kad vyrai ir vedę kiek ilgiau pasiliktu chore.

Sv. Cecilijos šventė tebūna labai patogia proga pamąstyti apie lietuviškus chorą, apie jų palaikymą, rėmimą, išlaikymą. Be choro būtų kurčia mūsų bažnyčia ir nuobodūs minėjimai, pramosos.

Lietuviška daina dar ilgai skambės tropikų krašte visai visuomenei remiant chorą.

pakeitė militariniu, kad prišinas pavergtu tautų išlaisvimiui ir t.t. Žodžiu Maskva kaltina Vokietiją tuo, ką ji pati daro. Kur yra daugiau demokratijos, laisvės, gerbūvio Vakarų Vokietijoje ar Rusijoje, atsakyti labai lengva. Bet komunistai visą laiką vartojo mielą ir dabar ji tebevartoja.

— Berlyne jaučiamas įtemimas. Spėjama, kad vėl gali vakarams prisieiti «oro tiltų» atnaujinti.

— Rusai veda propagandą, kad iš Europos angla ir amerikoniškai atitrauktų savo kariuomenes. Jie irgi žada iš Fytų Vokietijos pasitraukti. Reik atsiminti, kad rusai pasitrauktų ligi Karaliaučiaus. Praktiškai pasiliktu tas pats. Vakarų Europa gyventų nuolatinėje baimėje būti bet kuriuo momentu užpultai.

— Genevoje tarimasis dėl nusiginklavimo, yra tik tuščias laiko gaišinimas. Jokiu vilčių nėra susitarimui.

— Lenkijos Rusijos santykiai, anot pranešimų, kuo geriausiai Gomulka buvo Maskvoje, o dabar Kruščevas važiuos Varšuvon vodkos paragauti.

— Formoze fronte nieko naujo Komunistai žino, kad čia nebus nuolaidų. Todėl ir nutilo.

— Rusai norėtų vakarietiškai iškraptuoti iš Berlyno. Visą Berlyną komunistai norėtų turėti savo rankose. Komunistai visuose frontuose pradėjo nerų karą. Iš šito užburto rato, į kurį patekęs pasaulis, tegali išvesti tik staigus pasaulinio masto posukis, ar dideli sukrėtimai.

— Argentinos darbininkų sindikatai nusprendė atidėti streiko pradžią 6 valandoms.

— Argentinos vice-prezidentas Alexandre Gomes, su kaikiurių kariškių pagalba norėjo nušalinti prez. Arturo Frondizi, bet nepavyko. Prezidentūra yra stipriai kariuomenės dalinių saugojama. Prezidentas ir vice prezidentas priklauso tai pačiai Intransigente partijai. Partijos nariai reikalauja, kad vice-prezidentas pasitrauktų. Vice prezidentas ginasi, kad samokslie prieš prezidentą nedalyvavęs.

IR VENEZUELOJE NERAMU

Žiniomis iš Venezuelos kiek vienu momentu laukiama sukilimo, nuversti esamai vyriausybei. Pietų Amerikoje ne buvo ir nėra ramumo. Šitie kraštai demokratijai dar nėra priauge.

— São Paulyje, cimento fabriko «Perus» darbininkai jau virš mėnesio streikuoja. Reikalauja pakelti 40 procentų atlyginimą. Fabrikas tesutinka pakelti tik 20 procentų.

NENULEISKI RANKU!

Kaip jau visiems yra žinoma, lietuvių kandidatas Kazi mieras Ambrozevičius spalio mėn. 3 d. rinkimose, į São Paulo estado parlamentą deputatus, nesurinko reikalingo balsu skaičiaus ir nebuvo išrinktas.

Kodėl nebuvo išrinktas?

Čia gali būti dvi priežastys. Pirmoji - mažas lietuvių balsuotojų skaičius. Antra - turinti teisę balsuoti savo balsus atidavė už kitus kandidatus.

Ar tikrai yra tiek lietuvių turinčių teisę balsuoti, kad galėtų praveisti savo kandidatą, tiksliai sunku yra pasakyti, nes neturime sudarytos statistikos. Tačiau apytikriai sprendžiant, turint dėmesyje Brazilijoje gimusius ir emigrantus, priėmusius pilietybę, arti dešimties tūkstančių turėtų būti priskaityti, ir lietuvis kandidatas būtų turėjęs praeiti.

Reik konstatuoti malonų faktą, nemaža lietuvių nuosirdžiai dirbo už savo kandidatą, ypač rinkimų dieną, savo mašinomis vežiodami rinkikus į balsavimo punktus. Darė visą, ką galėjo. Jie savo tautinę pareigą sąžiningai atliko.

Bet neturėjo ir tokių, kurie kaž kokiais išskaičiavimais, į urnas metė balsavimo korteles su mums svetimais vardais. Tiesa, yra balsavimo laisvė. Bet iš kitos pusės nemažesnė pareiga yra balsuoti už savo tautietį, nežiūrint, kad ir kandidatas asmeniškai nepatiktų. Pralaužti lietuviams užtvarus į politinį kraštą gyvenimą yra labai reikšmingas įvykis, prie kurio kiekvienas susipratęs lietuvis turi prisidėti.

Nemaža buvo ir nesutvarkiusių, dėl apsileidimo, savo dokumentus ir neturėjusių teisės balsuoti.

Kaip visur, o ypač rinkimuo

se daug nulemia pinigai. Yra apskaičiuota, kad bendrai vie nas balsas įmestas į urną, atsieina mažiausia tūkstantį kruzeirų. Pinigas turėjo ir turės lemiamos reikšmės, tol kol balsuotojams truks pilietinio susipratimo.

Lietuvių kandidatas negalėjo milijonus, kurių neturėjo, sviesti rinkiminei propagandai.

Tačiau lieka faktas faktas, kuris yra užrašytas į Brazilijos lietuvių istoriją, kad lietuvių vieai po 32 metų įsikūrimo šia me krašte, tik 1958 m. pirmą kartą su savo kandidatu išėjo į rinkimus, norėdami aktyviau reikštis krašto politiniame gyvenime, ką visiems garantuoja demokratinė santvarka.

Pirmas nepasisekimas nepriėjo mūsų prigušinti ir į šitą reikalą ranka numoti. Priešingai, išnagrinėję nepasisekimo priežastis, surikiavę į vieniną frontą lietuvius balsuotojus, turime eiti į vereadorių, miesto savivaldybės atstovų rinkimus. Kandidatą iš turinčių teisę kandidatuočius patį geriausią išrinkime. Jei kitos tautybės praveda savo kandidatus, kodėl mes lietuvių turėtume atsilikti. Galime savo tarpe ir pasiginčyti, ko netrūksta ir pas kitus, bet taipgi mokėkime surasti bendrą žodį ir darbą. Gi šalinimasis demokratiniais laikais nuo politinių ir visuomeninių reikalų yra neatlikimas savo pilietinės pareigos.

Pageidautina, kad šiuo klausimu daugiau kas pasisakytų.

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

TIK LAUKINIS LAIKRAŠČIŲ NESKAITO.

Trys milijonai sovietinės zonos vokieciui pasitraukė į Vakarų

PER TRYLIKOS METŲ LAIKOTARPĮ

BERLYNAS, rugs. 17. Rytų Vokietijos komunistinė spauda kasdien prisispyrusi tvirtinti, kad Vakaruose viešpatuoja vergija, badas ir teroras. O žmonės vis dėlto bėga į ten kaip bėgę: bėgančiųjų skaičius ne tik nemažėja, bet dar didėja.

Bėga gydytojai, bėga mokslininkai, bėga ūkininkai, bėga kvalifikuoti darbininkai, bėga jaunuoliai dar nebaigę mokslo, bėga visi, kas tik gali. Bėga bolševikinio gyvenimo tikrovės priversti ir paskutinio komunistų partijos suvažiavimo nutarimų išsigandę. Išsigandę pakeltų darbo normų ir mažųjų įmonių suvalstybinimo, diena iš dienos vis labiau netikri dėl savo ateities.

Dirbančiųjų išnaudotojai bei duobkasiai.

Ir iš kaimų jaunimas bėga į Vakarų, nes Rytuose jis nemato sau jokios ateities. Komunistinėje santvarkoje žemę dirbti — pačių jaunuolių žodžiais — reiškia skursti ligi grabo lentos.

Bandymai žemės ūkį sukolehozinti yra susilaukę ko griežčiausio pasipriešinimo iš ūkininkų pusės. Aktyvistams nėra pavykę įtikinti žmonių, kad kolchozuose jiems eisis geriau. Būdavo atsitikimų, kad agitatoriai turėdavo palikti mitingus, žmonių nurėkti, kaip dirbančiųjų duobkasiai bei išnaudotojai. Tada partijai neliko nieko kito kaip prievarta varyti žmones į kolchozus. Iki metų pabaigos nori kiekviename valsčiuje įsteigti bent po vieną kolchozą, o iki 1965 metų — į juos suvaryti ir visus kaimų gyventojus.

Šitokių drakoniškų priemonių pasekmėje valstybės gyventojų skaičius nuolat mažėja. Jau pradėdama aiškiai jausti kvalifikuotos darbo jėgos stoką. Kas gali gelbstis į Vakarų, nes komunistai kolchozina ne tik žemės ūkį. Jie kolchozina ir mokslo įstaigas, paversdami jas marksizmo mitingų salėmis.

Jaučiama medicinos pagalbos stoka

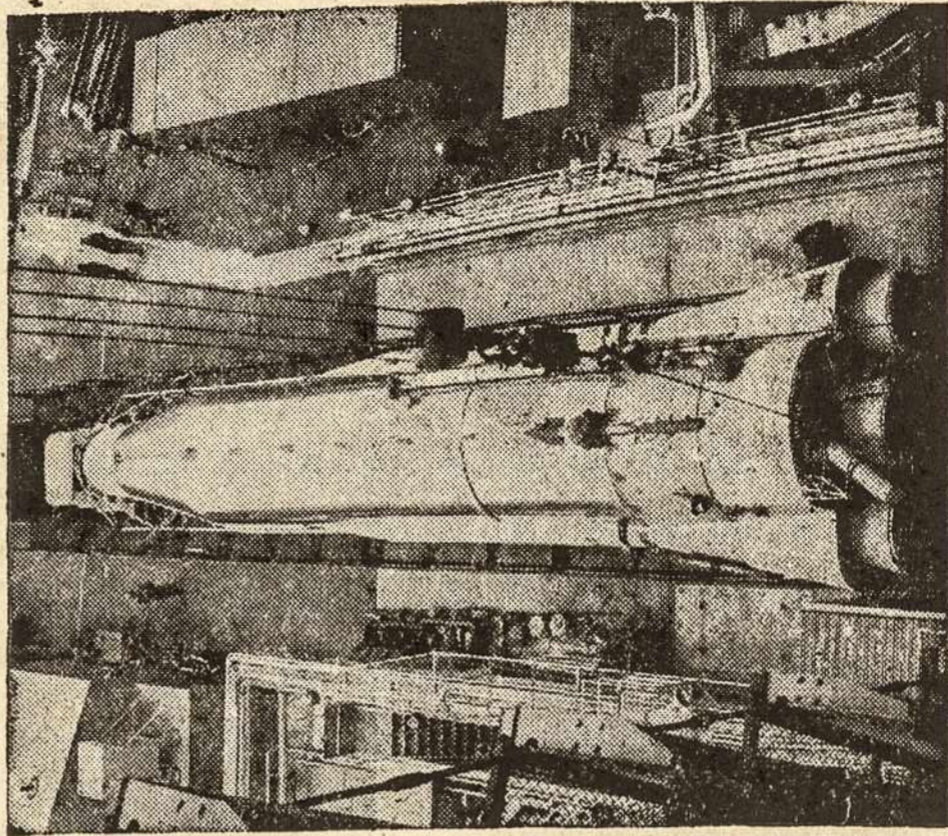
Neseniai į Vakarų pabėgęs Jenos universiteto rektorius pareiškė, kad partija marksistina augstasis mokyklas, neskaitydama nei su mokomojo personalo valia, nei su studentų pageidavimais.

Panašių metodų iššauktas gydytojų pasitraukimas į Vakarų privedė prie to, kad kai kuriose vietovėse jaučiama medicinos pagalbos stoka. Vien tik pirmoje šių metų pusėje Vakarų Vokietijon pabėgo 621 gydytojas, 44 universitetų profesoriai, 122 docentai ir daug kitų. Šituos skaičius pateikia pačios komunistų įstaigos. Per vasaros atostogas vien iš Eifurto universiteto pasitraukė penki profesoriai.

Prėžastys, verčiančios žmones bėgti, yra visuomet tos pačios. Štai rugsėjo 5 dieną į laisvąjį Berlyną pabėgęs Halles universiteto Agronomijos fakulteto dekanas prof. Hoffmannas pareiškė, kad partija jį prieš kiek laiko apšaukusi reakcionieriumi dėl jo pažiūrų žemės ūkyje, priešingų centro komiteto direktyvoms. Todėl profesorius buvo nutaręs užimti kitą vietą, kurią jam buvo pasiūlusi viena augstoji mokykla vakariniame Berlyne. Bet komunistai atsisakė duoti leidimą. Tada neliko jam nieko kito, kaip slapta bėgti į laisvę.

Vakarų Berlyne pabėgėlių skaičius nuolat auga. Iš ten jie lėktuvais gabenami į Vakarų Vokietiją, kur jie randa žmonišką gyvenimo sąlygas, darbą ir laisvę.

Istorinis materializmas moko, kad ir gražiausios idėjos neturinčios pasisekimo, jei jos neatitinka gyvenimo tikrovės. Bet štai jau 13 metų kaip komunistai perša savo idėjas rytinės Vokietijos gyventojams, norėdami juos įtikinti ir palenkinti sau. O to vaisiai: tik neįsivaizduojamai didelis ir nuolat augęs pabėgėlių skaičius. Jau trys milijonai sovietinės zonos vokiečių per tą laiką yra pasitraukę į Vakarų.

Balistinė «Atlas» bomba-raketa, 24 metrų ilgio ir 10 tonų svorio buvo išauta amerikonių Atlante. Jos greitumas per valandą siekia 24 tūkstančius 135 kilometrų. Ji nuskrido 4000 kilometrų. Ji stumiamą dviejų motorų, o trečias ją prilaiko.

Zemaičių Būdo Ypatybės Yra Prilyginamos Senam Azuolui

Jie Atkakliausia Gynė Savo Laisvę ir Papročius.

Žemaitija, garsioji iš praeities šalis. Birutės tėviškė, iki šiam laikui išlaikė daugelį vertingų savybių, kurių neįstengs sunaikinti ir žiaurioji raudonųjų maskolių okupacija. Žemaitis myli savo žemę ir ne be

Prieš paskutinį rytinės Vokietijos komunistų partijos suvažiavimą kasdien į Vakarų pabėgdavo po 4 ar 5 šimtus žmonių. Po to, kaitame suvažiavime kalbą pasakė pats Chruščiovas bėgančiųjų skaičius kone padvigubėjo. Niekas negelbsti nė neseniai paskelbtos šimto markių premijos tiems, kurie tokius bėglius laiku nurodys policijai. Sovietų valdomos rytinės Vokietijos gyventojų skaičius nuolat mažėja.

Draugas

mi Lietuvą iš vakarų. Toje žemėje jis gimė ir augo, ten buvo jo sukurti derlingi ūkiai, pilys, šventovės ir protėvių kapai.

Ilgą šimtmečių kovą už savo laisvę užgrūdino žemaičius subūrė juos arčiau vieni kitų. Jų kaimynai norėdami pabrėžti nors atsparumą, sakydavo: «Atkaklus kaip žemaitis». Žinoma rašytoja Marė Radevičiūtė savo veikalė «Dievaitis», prilygino žemaičių būdą prie seno azuolo, vadina mo tokiu vardu. Tas azuolas, giliai įleidęs šaknis į savo gimtinę, atlaikęs ir pikčiausias audras, nepalūždamas ir nepalūždamas. Tokie buvę ir žemaičiai.

Kaip nebūtų keista, bet žemaičiai yra daug nukentėję ne vien nuo savo priešų, bet ir nuo Lietuvos valdovų. Mindaugas, o paskiau Vytautas politiniais sumetimais buvo atidavę didesnę dalį Žemaitijos kryžiuočiams. Žemaičiai, tačiau griežtai ir atkakliai kovoję prieš nepakenčiamus svetimus valdovus.

Skleidžiant Lietuvoje krikščionybę, Vytautas ir Jogaila prievarta naikino senobines žemaičių šventoves ir per du šimtus metų jie turėjo slapta rinktis į miškus atlikti savas

pabaiga 3 pusl.

Magdalena Vinkšnaitienė

LAPKRIČIO NAKTIS

Šianakt mėnuo ten debesim klojas,
Ir žvaigždės dausose išsislapstė —
Tegul žemė kenčia — atgailoja!
Tegul tamsiam klaikume paskęsta!

Svyruokliai beržai parklupę meldžias,
Dreba rasoti kerai alyvų —
Tai viesulas palangėn ten beldžias,
Pasiklydęs rudenį vėlyva.

Stūgauja jis sušalęs, išalkęs.
Ir kraupiu balsu kažką vis šaukia...
Užlaužia gluosniam kaulėtas rankas —
Aimanuoja jie ir gailiai verkia —

Kai ten viesulas palangėm beldžias,
Tu man į širdį beldies, nerime...
Šianakt ten beržai perklupę meldžias:
Jie lūžta vėtroj; aš — gyvenime.

São Paulo.

Is Lietuvos pogrindžio į Sibira ir atgal

NESENIAI Į VAKARUS ATVYKUSIO LIETUVIO PASAKOJIMAI

(tąsa)

Kaliniai puola komendantūrą.

Vakare, kai kalinius parvedė iš darbo, jau buvo pasklidusi žinia apie nušautuosius ir visi pamatė, kad tvoros tarp stovyklų saugojamos. Tai kalinius dar labiau sujaukino.

Kaliniai abiejose vyrų zonoje užpuolė komendantūrą ir griebėsi ardyti tvorą, skiriančią stovyklas. Sargyba atidarė ugnį. Nežiūrint šūvių tvoros buvo išardytos ir visos trys stovyklos susijungė. Ardymo metu aukų buvo, tačiau didesnio žuvusiųjų skaičiaus išvengta dėka to, kad kaliniai prižiūrėtojus ir plienines ūkio kiemo duris panaudojo vietoj skydų. Stovyklos susijungus sargyba ugnį nutraukė, o kaliniai iškėlė juodas gedulo vėliavas. Vėliau palaidojo žuvusius.

Siekiant palaikyti tvarką ir centralizuoti kalinių reikalavimus, įsisteigė sukilimo komitetas kuriam vadovavo rusų

pulk. Kuznecovas. Komitete buvo ir vienas lietuvis. Stovykla turėjo pakankamas maisto produktų atsargas, nes ūkio kieme buvo įrengti centriniai maisto sandėliai, o ir vandens užteko. Vadovybė nutraukė elektros srovę bet kaliniai rado išeitį. Jie suremontavo seną motorą ir naktimis patys pasigamindavo pakankamai srovės stovyklos apšvietimui. Be to pagamintų balionų ir aitvarų pagalba buvo leidžiami į miestą atsišaukiami, nurodant tikrąsias sukilimo priežastis ir kalinių reikalavimus, nes čekistai paskleidė mieste gandus, kad kaliniai pjaunasi tarpusavyje ir kad maištas įvyko dėl noro būti su moterimis.

Netrukus stovykloje apsilankė miesto komjaunimo ir partinė delegacija, kuri apžiūrėjo visą stovyklą, o taip pat žuvusiųjų kapus. Aplink stovyklą kaliniai ėjo sargyba, kuri neįleido nei vieno stovyklos administracijos darbuotojo. Kaliniai užbarikadavo var-

tus, pasigamino sau šaltus ginklus. Sargyboje aktyviai dalyvavo ir moterys.

Atrėmė karinės įgulos puolimus.

Buvo atremti keli vietinio garnizono puolimai, nes kareivių skaičius buvo gana ribotas, o ir vadovybė bijojo imtis kurių nors priemonių be Maskvos leidimo.

Iš pradžių atvyko generolas Byčkovas, kuris turi nepaprastai saldų liežuvį po to visa eilė aukštųjų karininkų iš Kazachstano ministerijos, tačiau jie nieko negalėjo padaryti padėtis pagerinimui. Kaliniai įteikė atstovams raštišką prašymą, panašų kaip vėliau Džezkazgane. Stovykla laukė, kada atvyks atstovai iš Maskvos. Jie atvyko, bet kiek kitokios sudėties, negu kaliniai laukė.

Įsiveržę tankai be pasigailėjimo traukė žmones.

1954 m. birželio 26 d. tankų dalinys, asmeniškai vadovaujant GULAG viršininkui generalui Dolgich, įsiveržė į zoną. Dar išvakarėse jis atsisa-

kė net pažiūrėti į kalinių prašymą ir įsakė išeiti į darbą.

Įsiveržę tankai be jokio pasigailėjimo traukė žmones ir griovė barakus o kareiviai šaudė beginklius kalinius. Visus nušautuosius badė peiliais ir fotografavo lavonus. Vėliau buvo gauta žinių, kad tomis fotografijomis jie norėjo įrodyti, būk kaliniai pasiplovė tarpusavyje.

Išlaužus moterų zonos vartus, vienas tankistas atsisakė važiuoti į būrį moterų, užtvėrusių kelią. Karininkas jį vietoje suėmė, nuplėšė antpečius ir pats įsėdęs į tanką sutraukė nespėjusius pasitraukti moteris. (Po to jis tikriausia gavo medalį už «pasižymėjimą kovoje»). Juk ir už kalinio nušovimą eiliniam kareiviui duodavo dvi savaites atostogų).

Taip baigėsi sukilimas.

Sukilimo malšinimas vyko kelias valandas. Po to vienus kalinius išvežė į stepes atskiromis grupėmis ir pradėjo rūšiuoti. Sukilimo štabą suėmė. Kaip teko vėliau išgirsti, to štabo vadą pulk. Kuznecovą sušaudė.

Vienus kalinius sodino į vagonus ir išvežė, o kitus gra-

žino į stovyklą. Net ir dalyvavę sukilime tiksliai nežinojo, kiek buvo aukų tą paskutinę dieną, bet spėjama, kad daugiau kaip trys šimtai, nekaitant kitų dienų aukas. Bet ką tai reiškia Maskvai keli šimtai, jei ji net milijonų gyvybių nepagailėjo.

Lietuvių, kiek teko girdėti, pirmomis sukilimo dienomis žuvo penki, o kiek paskutinę dieną sutraukė tankai, nėra žinių. Tarpe žuvusių buvo Kazys Siugždinis iš Prienų, Vytautas Merkevičius iš Dzūkijos ir kiti, kurių pavardžių nežinau. Alfonsui Kunigonui taukas sutrynė koją.

Taip baigėsi Kengyro tragedija, viena iš daugelio, tačiau Kengyro sukilimas nuskambėjo toli. Vorkutos ir Norilsko sukilimai pajautė, kad ir kitiems draugams vergų varovai nepalaužė dvasios.

Po streiko ir sukilimo kalinių nuotaika ir vėl kritė. Nesimatė jokios prosvaitės atečiai. Kasdien katoginis darbas, sturbiantis paskutines jėgas, kasdien tie patys neapykanta persunkti čekistų veidai ir aplink — stepė. Stepė be galo, be krašto, saulės išdeginta, pilna vargo ir kančių

TĒVYNĒS MEILĒS KELIU

JONAS MIŠKINIS

Lietuva, mano žemė, šalelė gimtoji,
Tas tik suprās, kad tu jam sveikatą atstoji,
Kas tik tavęs neteko; pasilgęs šiandien,
Tavo regiu grožį ir kampą kiekvieną...
Nešk tuo tarpu nors mano išsiilgusią sielą
Į kalnelius, kur mėsčiai suaugę siūbuoja,
Ten, į Nemuną mėsčva, kur pievos žaliuoja...

A. Mickevičius

Kaip tėviškė yra išplėstasis šeimos namas, taip tėvynė yra išplėstoji tėviškė. Žmogui bręstant, jė aplinka vis didėja, kartu plinta jo akiratis ir jo ryšiai su kitais. Vaikui užtenka jojo tėvų namo. Šiuo metu žmogus jaučiasi esąs dar kūdikiu. Paūgėjęs jau žengia toliau. Jis tarsi palieka namus ir eina tėviškėn, nes namai jam perankšti ir tėvų ratelis persiauras. Jis darosi kaimo ar miesto narys. Bet kaimas ar miestas dar nėra galutinė bendruomenė bei tėviškė ir dar nėra galutinis dalykas, su kuriuo žmogus jaučia organiską saitą. Už šitų siaurių ratelių laukia jo tėvynė. Tuo būdu žmogus tampa tautos nariu arba tautiečiu. Iš tėviškės jis tarsi iškeliauja į tėvynę. Moks lininkas J. Joos sako: „Šitoji mažutė tėvynė išplatinta, kad taptų didžiule sielų Sąjunga, tradicijų dorovės ir likimo bendruomenė, kad taptų tėvų

pabaiga iš 2 pusl.

religines apeigas. Jie smarkiai priešinosi unijai su Lenkija, ir kai vėlesni Lietuvos valdovai bandė primesti jiems lenkišką bajorišką tvarką, tai žemaičiai ir jos neįsileido. Dėl ka tam užsispyrimui, autonominė Žemaičių kunigaikštija išsilaikė iki pat Lietuvos likvidavimo 1795 metais.

Bet, kaip sakoma, lašas po lašo ir akmenį pratašo. Užplūdusi žemaičių kraštalenkiška dvasiškija, remiama pasaulinės valdžios, atsiūsti iš svetur nutautėję pareigūnai ir stambesni žemių valdytojai nustūmė į pagrindį žemaičių atsparumą ir jų patriotizmą. Laipsniškai jie pradėjo žiūrėti su nepasitikėjimu ir į atvykusius aukštaičius.

Vienas aukštaitis, važinėjęs pradžioje šio šimtmečio tame krašte, paliko tokį užrašą:

— Kelionėje paklausk žemaičio kaip nuvažiuoti į tą ar kitą vietą. Jis pirma apims tave akimis nuo galvos iki kojų ir pagal gautą išpūdį atsakys. Jeigu nepatiki tau, ar pa sirodei įtariamas, duos tau sausa, trumpą atsakymą. Jis pavyzdžiui pasakys: „Važiuk statiai ir nuvažiuosi“.

— Jeigu gi jam patikai, ne sigailės, ne pusės dienos vargo, bytau pagelbėti. Dažnai jis suteiks be jokio užmokesnio pašaro arkliui arba maisto pačiam keliautojui — pastebėjo tas rašytojas.

Žemaičiuose išliko iki mūsų laikų daugelis istorinių paveldų ir pasakų. Jie nepaliovė šlovinti ir Palangos mergelę — Birutę, žemaičių „globėją“ pavadindami jos vardu garsųjį dabar kalną Palangoję, ant kurio senais laikais degė amžinoji ugnis.

Jeigu aukštaitiai būtų turėję daugiau žemaitiško atsparumo ir prisirišimo prie savo sios kalbos ir papročių, tai Lietuvos istorija būtų pasukusi kitais keliais. Bet dar ne vėlu būtų ir šiandien peržiūrėti tas žemaičių būdo ypatybes ir kaikurias jų sustiprinti saviškių tarpe

Sandara

ne ir tauta. Tuo būdu žmogų su tėvynė saisto tie patys pagrindai, kaip ir su tėviškė.

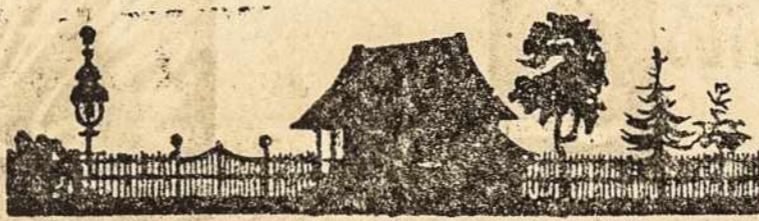
Tėvynė

Tėvynė — tai žemė, kur mūsų tėvų sodybos, kur senelių ir didvyrių kapai. Tėvynė yra tai ne vien tik žemė, vieta, bet ir tauta — žmonės, kurie mums artimi savo praeitimi, kilme, savo kalba ir papročiais. Taip suprantama tėvynė žmogaus širdžiai yra brangi, kilni; o brangi yra todėl, kad ji yra sava. K. Š., ilgėdamasis tėvynės, rašo:

„Man liūdna ir ilgu svetimaj šalyj, nes visur jaučiuosi nelaisvėje, nors miestai čionai blizga garsieji, bet verkiu kaip vaikas, Tave prisiminęs. O ilgesys širdį kaip kirminas graužia, sugrįžti skaisčios Karalaitės Tėvynėn ir dirbti statyti jai augštas seklyčias su bokštais augštais, savai karalaiti. Išskelti jai sostą iš gintaro gelsvo, vainiką nupinti iš mano žiedų, o sienas iš puoštų audimais margaisiais ir stalą, kaip šventei užtiesti baltai. Takus jai iš rūmų į laukus išvesti, kur derlius pribrėdęs gražiųjų javų, kad skalsą matytų. Ji lygiai visuo se, o vargo ir alkio, kad niekas nejaustų...“

Žmogus yra sėslus

Žmogus gyvena ne kažinko kiose dausose, bet žemėje. Žemė yra plati. Po visą šitą plačią žemę yra išbarstyti žmonės. Vienus žmones nuo kitų skiria erdvė. Ar kada žmonija nuveiks erdvę, nežinia. Nū ji dar erdvės nėra nuveikusi. Nū žmonija dar nėra valdoma iš vieno pasaulio centro, nors komunizmo garbin tojai siekia seniai to. O tam yra ir sąlyginės kliūtys, būtent, tolis, klimatas, rasė, ūkis, valstybinės santvarkos, kalbos, papročiai; visa tai veikia žmones išskiriančiai. Vadinas, lig šiol «svieto lygintojams» nepasisekė visų žmonių padaryti lygių visais atžvilgiais. Nepasisekė taip pat visų žmonių pajungti vienai pasaulio valdžiai. Kultūringas žmogus yra sėslus. Jis gyvena vienoje vietoje ir skiriasi nuo kitų toli gyvenančių žmonių. Gyvendamas vienoje vietoje, žmogus įeina į tokio ar kito pobūdžio vietinius sambūrius. Trumpai sakant, žmogus yra galingas savisaugos instinktas. Jis verčia žmogų įeiti į glaudesnę kontaktą su jam artimesniaisiais savo tautos žmonėmis. Stengiasi pasižymėti kultūringumu, kad pateisintų savo buvimą. Be to, paskiro žmogaus gyvenimas nėra ilgas. O, ir žmogaus pajėgos nėra begalinės. Tačiau jis vistiek pasirenka vieną labiau organizuotą savo tautiečių grupę ir joje prisiglaudžia, su ja susigyvena ir tam pa jai ištikimu. Žmonės tiesiog instinktyviai, gamtiškai ir ne jučiomis pripranta prie tos aplinkos, kurioje jie gyvena, prie gamtos, prie kaimų, prie savo krašto kultūros, papročių ir savo tautos gyvenimo. O kai gyvenimo likimas žmogų išplėšia nuo savo tautos kamieno ir nubloškia sveimam

Vincas Jonikas

PABĖGĖLIAI

Ne šią naktį, tą gūdziją naktį
Baimėj glaustės benamė šeimyna.
Dievas, liepė sietvius uždegti, —
Tamsumos paslaptis neramino.

Ant palaiminto sapno Betliejaus
Rūsčiai smurto ranka pasikėlė.
Kraujas, ilsinčią žemę užliejęs,
Tyvuliavo artyn lopišelio.

Balsas įmigų budino keltis,
Kūdikėlį kelionei suvystyt,
Kur globos lietūs, alkis ir šaltis
Ir užstos nuo grėsmingos menkystės.

Kelias tyrais į svetumą vedė,
Motė kūdikį supo į kasą.
Kai Betliejaus kalvų pasigedo.
Žiburėliai atožvilgiuos geso.

Ne šią naktį, prieš daugelį metų
Tie benamiai išėjo į žmones.
O svetingų namų buvo reta
Prisiglaust po baimingos kelionės.

kraštan jis dėl šio labai sielo jasi, pergyvena, nerimauja dėl tėvynės.

Yra ir dvasinių elgetų

Tačiau yra žmonių, kurie visą gyvenimą gali išgyventi savo krašte, savo tėvynėje, savo valstybėje ir nežinoti, kas jo tėvynė. Jis gali jos visai nepamilti asmeniniais arba luominiais sumetimais. Be to, jis gali norėti savo krašto prijungimo prie didesnės, galingesnės valstybės. Pasakysime, kad tokio «patrioto» siela tautiškai yra tuščia, net mirusi. Toks žmogus pat riotiškumo požiūra yra tikras vargšas: jis yra dvasinis elgeta; jis kūrybiškai yra visiškai bergždias. Nemažai yra tokių žmonių, kurie negali mylėti savo tėvynės vien tik dėlto, kad jų instinktas gyvena asmeniškai egoistiniais arba egoistiškai klasiniais intereais. Tokių žmonių sielai tėvynės meilė bei idėja nieko nebyloja. Mat, tėvynės idėja taria žmogui esant gyvą dvasinį pradą. Tėvynė yra kažinkas dvasinis. O tokioje tėvynės nemylinčiuose žmonėse dvasios nėra arba ji yra visai išblėsusi numirusi. Tai, kuo jis dar tiki yra materija ekonominiams sumetimais arba išskaičiavimais. Todėl tokie dažnai ir sako: «Ten mano tėvynė, kur man gera gyventi».

Tėvynė turi teritoriją

Tėvynė yra reikalinga teritorijos. Be teritorijos toli gražu nėra tėvyrės. Tėvynė yra reikalinga geografinė ir klimatinė aplinka; bet klimatinės sąlygos ir geografinė aplinka galima rasti ir kituose kraštuose. Vienok ne vienas iš misėtuju dalykų, skyrium paimtas, negali sudaryti tėvynės. Mat, kaip minėjome, tėvynė yra kažinkas dvasinis. Ir priešingai, Patriotiškumas gali būti ir tada, kada nėra to ar kito tėvynės turinio.

PAIEŠKOMI:

1. Matulionis Ona, gimusi Šiauliuose 1906 m.,
2. Matulionis Jonas, gimęs 1936 m. S. Paulyje,
3. Filomena Matulionis, gim. 1931 m. S. Paulyje,
4. Matulionis Augustina, gim. 1937 m. S. Paulyje,
5. Jonaitytė Elzė, duktė Benado, kilusi iš Kauno apskr.,
6. Jonaitytė Antanina, kilusi iš Kauno apskr.,
7. Jonaitienė, kulusi iš Algių km., Babių valsč.
8. Skvirba Emil, gim. 1914 m. liepos mėn. 30 d.,
9. Srugys Evaldas, gimęs 1925 m.,
10. Svilienė Milda,
11. Svilaitė Aldona,
12. Stanionis Petras, gimęs 1919 m.,
13. Strickas,
14. Strickas Marta,
15. Strickas Bruno,
16. Strickas Franz,
17. Strickas Hildė,
18. Strickas Cla.,
19. Strickas Lieselotte,
20. Strickas Dora,
21. Strickas Greta,
22. Szirniks Marta, gimus 1902 m.,
23. Szirniks Erdmann, gimęs 1904 m.,
24. Sneideraitienė Alfreda, gim. 1917 m.,

Yra žmonių, niekada nebuvo sų savo tėvynėje Lietuvoje ir silpnai lietuviškai kalbančių arba visai nekalbančių. o visa širdimi Lietuva mylinčių. Tačiau yra ir tokių, kurie sa vo kilme ir krauju yra tikriai si lietuviai kurie Lietuvoje gimė ir augo ir ten dabar gyvena, o vis dėlto Lietuva par duoda arba išduoda svetimie siems. Skaudu ir liūdna, bet taip yra.

"Draugas"

25. Sūtytė Benidna, gimus 1922 m.,
26. Szeguhn Georg,
27. Szeguhn Meta,
28. Schinniker Josef, gimęs 1908 m.,
29. Strahl Marta, gim. 1891 m.,
30. Schmidt (Schmidt) Kaethe, gim. 1916 m.,
31. Schmidt Johann, gimęs 1914 m.,
32. Sulinskis Kazimieras, gim. 1907 m.,
33. Schwederski Adolf, gim. 1892 m.,
34. Schneidereit, gim. 1903 metais,
35. Schuman Birutė, gimus 1933 m.,
36. Schumann Alfred, gimęs 1938 m.,
37. Schumann Edvardas, gim. 1942 m.,
38. Schmidt Karl, apie 70 metų amžiaus,
39. Schwarzmana Berl, gim. 1922 m.,
40. Schlekies Friedrich, gim. 1898 m.,
41. Schlekies Marija, gimus 1889 m.,
42. Schlekies Franz, gimęs 1926 m.,
43. Schlekies Meta, gimus 1931 m.,
44. Trinkūnas Antanas, gim. 1920 m.,
45. Trosien Walter,
46. Taubė Otto,
47. Tūbin Willi,
48. Trumpienė Ona, gimus 1889 m.,
49. Varnauskas Jonas, gimęs 1893 m.,
50. Viskauskaitė L., gim. 1926 m. gailėstingoji sesuo,
51. Vaičys Boleslovas, gimęs 1915 m.,
52. Vegneris (Vagneris) Alfonsas, gimęs 1927 m.,
53. Wapsas Wilhelmas,
54. Warkus Johann, gimęs 1928 m.,
55. Werner Arthur, gim. 1895 m.,
56. Wilk Johan, gim. 1893 m.,
57. Wissmann Kurt,
58. Wissmann Erwin,
59. Zaban Willi, gim. 1918 m.,
60. Zaniauskas Justas, gim. 1928 m.,
61. Zaiimas Antanas,
62. Zwikis Hans Richard, gimęs 1913 m.,
63. Augaitis Stasys, gim. 1905 m. Tauragėje,
64. Baltaragis Jonas, gimęs 1895 m. sūnus Antano,
65. Baltaragis Adolfas, sūnus Jono, gim. 1926 m.,
66. Bortz Arturas, gim. 1909 m. Lietuvoje,
67. Bortz Emma, gim. 1913 m.,
68. Bortz Vladas, gim. 1930 m.,
69. Bortz Helmutas, g. 1932 m.,
70. Bortz Manfried, gimęs 1938 m.,
71. Bortz Gizela, gim. 1940 m.,
72. Bagušauskas Jonas, gim. 1890 m.,
73. Daugirdas Jozas,
74. Daugirdienė Pranė,
75. Daugirdas Jonas,
76. Daugirdas Vitoldas,
77. Dživgienė Elena, gimus apie 1901 m.,
78. Dživgienytė Eleonora, gim apie 1922 m.,
79. Galmina Povilas, gimęs 1922 m. Lietuvoje, Tauragės apskr., Skaudvilės valsčiuje,
80. Guenher Elmar, gim. 1921 m. Kaune,
81. Gavronsky Feifė-Helmina, gim. 1912 m.,
82. Graurokas Julijonas 65 m. amžiaus ir
83. Graurokas Jurgis, 29 metų amžiaus.

Ieškomieji arba apie juos žinantieji, prašomi atsiliepti: CONSULADO DA LITUANIA, Rua Dom José de Barros, 168 5º andar, Caixa postal 7249, São Paulo - Brasil.

SKAITYK IR PLATINK
„MŪSŲ LIETUVA“

Mažiesiems

Antanas Vaičiulaitis

Puodu Puodas.

Prieš daug metų Pilviškių mieste pats paskutinis gyventojas prie Šešupės buvo puodžius Jonelis.

Turėjo žmogus triobą, pačią ir septynetą vaikų. Nuo ankstauro ryto ligi vakarui jisai minkė molį, kūrė krosnį ir žiedė puodus. Ir kad būtumėt jūs matę, kaip jis pasiraitojęs rankoves, užsišniaukšdamas tabokos visas raudonas, lipdė ašočius, dubenis ir net lėles su paukštukais. Vaikams jo dirbtuvėje buvo tikras rojus: čia ir ugnis trioš kėdama liepsnojo, ir Jonelio daina skambėjo, ir visokių žaislų pilnos kertės buvo prikrautos. Vieną kartą jis net moline švilpynę pasidirbo ir paskui ją padovanojo vargonininkui, kuris per klebono sers vestuves taip dailiai jaugrojo suktinį ir klumpakojį.

Visi džiaugėsi ir atsigrožėti negalėjo tomis jo puodynėmis ir išpūstpliviais ašočiais. Jie ne tik buvo taip nužiestai, kad nė mažiausias vandens lašelis neprasisunks bet dar buvo dailiai pamarginti. Ant puodynų Jonelis išpėsdavo kriputes, ant dubenų uždėdavo eglėlių raštą, gi ašočius kaklą nutupdydavo paukštukais kurie buvo prasižioję ir net liežuvius iškišę. Visai kaip gyvi, tik kad giedoti negiedoję.

— Tai nagai, tai galva! — stebėjosi ūkininkai, grįždami iš turgaus ir derindami dubenį, žaisliuką vaikui ar net važą gelėms.

— Tai mokėjimas! — kinkavo galva našlė Barbutė kas rytas pro Jonelį grįždama iš bažnyčios.

O kai Pilviškių rabinas užėjo, tai tik nustebeš pasipašė savo geltoną barzdą ir tiek tepasakė:

— Oi, oi žmogau! Sakytum, nebuvo laimingesnio vyro šioj margoj žemėj už Jonelį. Ir sveikas jis buvo, ir su pačia nesipyko, ir vaikai gražūs augo, ir viena kitą muštinį po grindimis užkišęs saugojo. Tačiau patenkintas jisai nesijautė, nes, ma tute, norėjo būti puodžių puodžius ir nužiesti tokį puodą, kad pats vyskupas stebėtus, kai vasarą lankys parapiją ir atsisis klebonijoje valgyti iš Jonelio indų.

Vieną gegužės rytą, kada vyšnios baigė žydėti ir visa žydičių maklakynė, sulindus į Šešupę, kėlė ergelį, į puodžiaus dirbtuvę įėjo aukštas, visas pražilęs ir nuo karklo ligi kulnų juodai apsilvilkęs vyras.

Jeigu jūs kartais dar nebūtumėt apie jį girdėję, tai aš jums tuoj pasakysiu. Klausyskite: stovėjo ten patsai Pilviškių dekanas Švilpa.

Ugniai pleškant krosnyje ir

Joneliui taip apsuksiai žiedžiant didelę puodynę, kungas pagarbino Dievą ir minutėlę žiūrėjęs į meisterį, išsitraukė tabokinę ir ant nykščio užsipylė tabokos.

— Žinai, ką aš sugalvoju? — tarė jisai ir užsišniaukšė.

Užsišniaukšęs, jis taip stipriai nusičiudėjo, kad net puodynės suskambėjo.

— Į sveikatą, į sveikatą klebonėli! — atsiliepė Jonelis.

— Tai ar žinai ką aš sugalvoju? — beveik rūščiu balsu paantrino kunigas.

— Kaip aš, prastas žmogelis, galėčiau žinoti jūsų mintis, dvasiškas tėve.

— Geriau šneki, sūnau. Tad klausykis.

— Klausau, klausau...

— Taigi, aš pradėdau. Ar tu negalėtum nužiesti tokį puodą, kokio dar nesi kol gyvas nužiedęs ir kokio visoj parapijoj, o gal net visoj vyskupystėj nerastum?

Jonelis pasikrapštė smilkinį dvejodamas, ar užteks jam gudrumo tokiam indui nulipdyti.

— Šią vasarą mes turėsime didelius atlaidus švento Eal tramiejaus, kuris buvo piūklus pusiau perpiautas ir į juos atvažiuos ne tik visi aplinkiniai ir tolimesni klebonai, bet bus ir patsai Vygriu vyskupas. Aš noriu ant stalo turėti gražių indų tarp jų ir aną puodą, kuris stovės pačiame viduryje su košelienu.

Klebonas nutilo ir žiūrėjo į puodžių.

Po valandėlės tarė jis:

J. Augustaitytė - Vaičiūnienė

NAKVYNĖ

Dėkoju jums, alyvos, pakelių alyvos žalios, Kad man nakvynę paruošėt po savo kvepiančioms šakoms... Štai liko ligi ryto valandėlės kelios, Aplobtos sutemų maldoms tylioms...

Aš atnešiu čionai pailsusias nuo gruodo kojas Ir sielą dar neišrištą iš žemės valandų... O ten tolyn nauji barai vyniojas Ir aš nakvynės skambančiuose rūmuose nerandu...

Patiesk, mėnuli, man čia savo baltą skraistę, Užklokkit žvaigždės savo žvilgsnių mirguliais... O perlai vainike žibėkit išsisklaistę, Kol mano sapno žiedas išsiskleis.

Aš visą kelią nuo namų ligi žalios nakvynės Nė vieno dangaus krislo nebesugavau... Kai tu giedojai žemę atsiminęs, Aš dangų tuo metu, vai gražų dangų sapnavau.

— Tai ką?

Meisteris atsakė:

— Gerai, prižadavau padaryti tokį puodą kuris bus visų puodų puodas ir kokio nė pats vyskupas nėra matęs.

Vienas likęs Jonelis galvojo ligi pat vakaro. Nakčia per sapną jis matė ištisą daugybę puodų, sustatytų eilėje nuo Pilviškių ligi pat Kauno, ir kiekvienas jų buvo kitoks ir vienas už kitą dailesnis.

Su gaidžiais pakirdęs, vėl lauzė galvą Jonelis koks tasai puodų puodas turėtų būti.

— Tu, Onute, — toliau kalbėjo puodžius. — manęs netrukdyk, kol pabaigsiu, ir vaikams ne eisk landžioti pas mane, ir valgyti man atneši į dirbtuvę.

Švilpinėdamas ir dainuodamas, jis išėjo ir mąstė sau: «Nuo šiol tai jau tikrai aš būsiu puodžių puodžius ir nužiesiu puodų puodą».

Susiradęs geriausio molio, jis užsidarė tarp savo dubenų, lėkščių ir lėlių, ir ištisas dvi savaites iš ten nė nosies neiškišo. Ką jis darė, niekas negalėjo pasakyti nei pati jo žmona. Ji tik atnešdavo kopustų ar kruopų geležinį puodą tiesiog nuo ugnies, įkišdavo jį su lašinių bryzų pro duris ir vėl grįždavo į pirkiją.

Vien žydičiai, besizulindami apie Jonelio dirbtuvės sąsparas ir alpe alpdami iš smalsumo, kartą užsikorė ant stogo ir, pasiplėšę kūlį, kišo snapus pasižiūrėti, kas ten prie tos pleškandios krosnies darosi. Bet taip atsitiko, kad Jonelis tuoj pastebėjo šią klaušą, paleido šukę į vaikus, ir visas jų pulkas strimagalviais

NEUŽMIRŠK, kad pirmą kartą S. Paulo lietuvių kolonijoje yra rengiamas toks iškilmingas ir puikus

VAKARAS - KONCERTAS

LAPKRIČIO 15 DIENĄ - 20 VAL. - 15 DE NOVEMBRO

Gražiausioj mieste «Congregaçao I Paulista» salėje RUA ANTONIO CARLOS N.º 653 (Esquina da R. Consolação, vienas kvartalas nuo Av. Paulista). Visos per Consolação g. vė einančios «bondės» priveža beveik prie pat salės.

AUTOMOBILIAMS prie salės stovėjimas leidžiamas. Vakara rengia Brazilijos Lietuvių Kultūros D. ja «Gintaro» metinių sukaktuvių progą.

Nepaprastai įdomi programa, kurioje dalyvauja lietuvių tautinių šokių ir muzikos grupės, radio ir televizijos artistai. Programą tvarko Alf Žibas.

Bus gražuolių - talkininkų KONKURSAS — Gros Puikus «SIDINHA SILVA» Orkestras iš Televizijos Tupy.

Puikus Vakarų Rengėjų Laikomas Lietuviškas Bufetas! Pakvietimai gaunami pas D. jos narius, «Gintaro» gražuoles-talkininkes ir pas atskirus platintojus: «Gintaro» redakcijoj, pas p. J. Karpavičių, Av. São João, 238 - pas p. K. Meškauską R. Cincinato Pomponet, 204, 2. as aukštus, - pas p. J. Lukoševičių R. Reno, 15 (Moinho Velho) - pas p. Kiriną Ruzgą Mokos lietuvių mokykloje - pas p. Zaperecką R. Tres Rios, 281 - pas p. Joną Buragą (Parque das Nações) - pas A. Serbentą R. Siqueira Bueno, 2220.

Prašome įsigyti pakvietimus iš anksto, nes prie salės durų NEBUS GALIMA GAUTI.

BARBORYTĖ BLYNUS KEPA,
LAŠINIAIS KEPTUVE TEPA,
KATINĖLIS APLINK ŠUKAS,
GAL IR JAM NUKRIS BLYNUKAS
VISI VALGO IR DĖKOJA,
BLYNAI TAIP, KAIP LIETUVOJE

Taip jis krintosi dvi savaites, nei vaigydamas, nei gerdamas net su pačia nesisnekėdamas ir tabokos nešniaukšdamas. Kronis užgesus rlogsojo, nebaigti dubenis ir lėkštės pakampėmis mėtėsi, ir molis dirbtuvėje sukietėjo.

Vos tik praėjo tos savaitės, kai jis visas nušvito ir tarė savo žmonai:

— Jau dabar tai žinau, kad padarysiu ir kaip padarysiu.

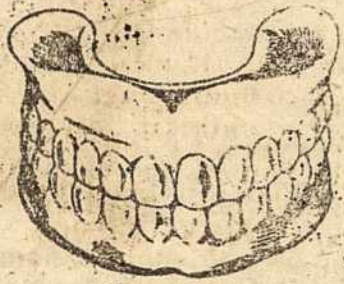
— Dėkui Dievuliui, — atsi dūsėjo moteriškė.

Klausykis São Paulo Lietuvių Kultūrinės Radio Programos

Iš Radio Nove de Julho, kiekvieną sekmadienį nuo 18.00 ligi 18.30 val., banga 540 klc.

Lietuviškas žodis radio bangomis tol bus girdimas, kol jį remis susipratę lietuviai.

Radijui paramą galima įteikti finansinės komisijos nariams asmeniškai arba siunčiant per paštą finansų komisijos izdininko p. Petro Šimonio, ar kun. P. Ragažinsko vardu šiuo adresu: caixa postal 4118, São Paulo.

antu Klinica

Dr. JOAQUIM
PACIFICO JUNIOR

Dantų chirurgas

Dentadurų ir judamų aparatų specialistas.

Priėmimo valandos kasdien: nuo 8 ligi 11 val.,
ir nuo 17 ligi 21 val.

Konsultorija yra Vila Zelinoje, Avenjda Zelina, 752

«TĒVYNĒS GARSAI»

LIETUVIŠKOS MUZIKOS VALANDA.

RADIO COMETA — Z.Y.R. 217, Vidutinėmis bangomis
1.130 kels. Mikrobangomis (frekvencia modulada) 1071 mg.

SEKMADIENIAIS

1. LIETUVIŠKA MUZIKA PLOKŠTELĒMIS

nuo 13,00 iki 14,00.

2. PAGEIDAVIMŲ KONCERTAS

nuo 14,00 iki 14,15.

3. LIETUVA ir LIETUVIAI:

«Mūsų Popiečiai — nuo 14,15 iki 14,25

Priimame komercinius skelbimus ir pasveikini-
mus su plokštelėmis!

Galima gauti naujų lietuviškų plokštelių!

vadovauja «TĒVYNĒS GARSAI» Kolektyvas.

Adresas: Caixa Postal 403, S. Paulo, BRAZIL.

Pirkimas pirkimui nelygus.

Reikia žinoti kur pirkti.
Jeigu reikia statybai medžiagos,
indų ir kitų reikmenų prieinamomis
kainomis, tai kreipkis į sandėlį.

LAPIENIS & JAKUTIS LTDA.

Av. Sapopemba 18-A — Vila Celeste

PRANAS & CIA. LTDA.

Madeiras em geral

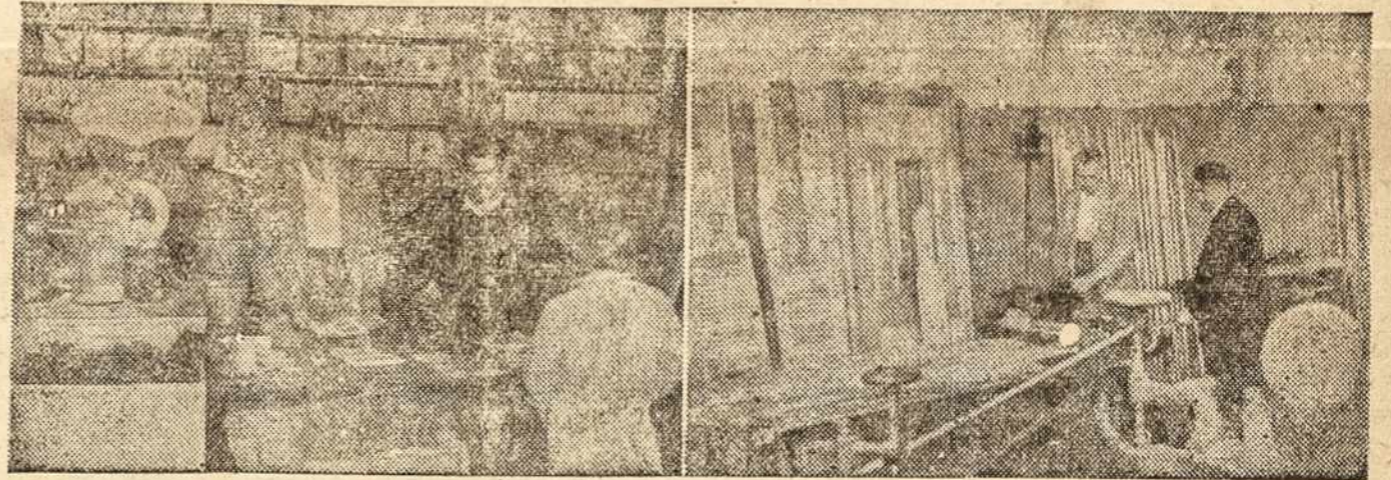
SEDE: Rua México, 98 - 9.º - sala 904 — Fone: 52-0229

Endereço Telegrafico: «CABIUNA»
Rio de Janeiro

Serraria «ITA» — Serra dos Aimorés — Municipio de
Nanque - Estado de Minas Gerais

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių
krautuve tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 34-C

VILA ALPINA

VININTELIAM ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas,
kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau
visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite,
įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Fones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas
pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686

Vila Prudente

Fone 63-5294

São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui

Ateikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kainas

Casa Sprindys & Cia.

Dabar parduodame: Siuvas «Singer» mašinas,
paskutinio modelio televizijos aparatus «Invictus»,
geriausios rūšies (Alta fidelidade) radijo aparatus.
Gazo pečius, geriausios rūšies už pinigus ir ilgam
išsimokėjimui, geležies reikmenų, dažus - elektri-
nius įtaisymus ir įvairių daiktų dovanoms ir t. t.

PRAÇA SÃO JOSÉ DOS CAMPOS, 1 — V. ZELINA
SÃO PAULO — Telefone 63 5915

Ponto Final do Onibus V. Zelina, n.º 93

Pastaba: Taisome radijo aparatus,
Darbas garantuotas.

**ESCRITORIO CONTÁBIL «V. ZELINA»
IRMĀOS BAUZYS**

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Pça. S. José Campos, 8 S/ 2 - V. Zelina - S. Paulo
Telefone 63-6005

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contrat. na Junta Comercial
Dis. rat. na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balancos
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de acidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

MŪSŲ LIETUVA

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

ATIDĖTAS EMIGRANTO DIENOS MINĖJIMAS

Emigranto dienos minėjimas, kuris buvo numatytas 27 lapkričio «Teatro Muncici pal» atidedamas iki po Kalėdų. Dėlto ankščiau skelbtos programai pasirošti repeti-cijos taip pat atidedamos. Kai bus paskelbta tiksli progra-mos data, tada bus paskelbta ir repeti-cijų laikas.

— Praėjusį šeštadienį Bom Retiro Lietuviškos mokyklos mokiniai suruošė vakarą kon-certą. Vakarą praėjo gražio-je nuotaikoje. Platus aprašymas tilps sekančios savai-tės «Jaunystės Aide».

LIETUVIŲ SUSIRINKIMAS TAUTŲ PARKE

Praėjusį sekmadienį parapijos mokyklos patalpose įvyko šios apylinkės lietuvių susirin-kimas. Trumpą pranešimą pa-darė mokytojas St. Jurevičius ir susirinkimui pravedė kvie-timą kun. J. Šeškevičių sekreto-riai p. Grabauską. Susirinki-mas vietoj išemigravusio se-nojo komiteto išrinko naują mokyklos globos komitetą, kurs talkininkaus mokytojams ir rūpinsis kita lietuviška vei-klia. Išrinktieji pareigoms pa-siskirstė taip: pirmininkas - Aleksas Grabauskas, vice-pir-mininkas Algirdas Šukys, se-kretoriai - Leonidas Bajorū-nas ir J. Kibelkštis išdininkai Jonas Buragas ir Kazimieras Skorubskas, meno vadovas - Albertas Stockus. nariais kan-didatais liko p. Girėsis ir p. Skliutas. Naujai išrinkto komi-teto posėdis įvyks šį sekma-dienį 18 val. p.p. Buragų na-muose.

Į GINTARO VAKARĄ specialius autobusus progra-

mos dalyviams iš Vila Zeli-nos išeis 7 val. vakaro ir grįž 12 val

ATEITININKAMS

Mėnesinis kuopos susirinki-mas šį sekmadienį po 9 val. šv. Mišių. Po kuopos susirin-kimo įvyks vyresniųjų ateiti-ninkų pasitarimas.

— Lapkričio m. 11 d. Hos-pital das Clinicas ligoninėje mirė Erna Meržvinskienė. Ber-nekerytė, apie 50 m. amžiaus, kilusi iš Vilkaviškio apylin-kės.

Velionė baigė Vilkaviškio «Žiburio» gimnaziją, Marijam polėje atostogų metu mokyto-jams ruošti kursų ir išėjo mokytojauti Dirbo Žemaitijo-je, apie Viduklę. Ten ir iste-kėjo Karo audros su šeima nubloškė Vokietijon ir Prancūzijoje. Iš čia išvyko Brazili-jon Atvykus neužilgo mirė vyras vienai velionei teko rū-pintis keturiais mažamečiais vaikais Stengėsi išmokslinti, paruošti gyvenimui. Nors gy-venimui drašiai žiūrėjo į akis tačiau susilpnėjęs sveikatai, prisimetė vėžio liga kuri pa-lyginamai greitai laiku perkir-to gyvybės siūlą. Vieton Vil-kaviškio gluosniais apaugusių lygumų velionė priglaudė tro-pikų krašto raudona žemė. Ge-rosios mamytės liko liūdėti maža dukrelė ir jos broliukai.

— Vyrų Brolijos narių susi-rinkimas šį sekmadienį tuoj po sumos Tarp kitų dalykų bus tariamasi į Santos išvažiavi-mo reikalui. Maldos Apaštala-vimo susirinkimas šį sekmadienį 3 val. po piet

— Laiškai: A. Žilinskui, J. Bliujui F. Slavickaitei, J. Se-liokui, A. Pangonienėi, L. Ben-

Visada buvai patenkintais ruošiamais L. K. Ben-druomenės choro vakarais ar koncertais.

Toks pat smagus ir linksmas

VAKARAS

bus lapkričio mėn 22 d., Vila Zelinoje, gimnazijos salė-je. Programoj trumpa, labai juokinga komedija ir dai-nos — duetai, kvartetai.

Pakvietimus ir staliukus reik iš ankto įsigyti. Iki pasimatymo L. K. Bendruomenės choro vakare.

MISIJOS UTINGOJ

Lapkr. 23 d. sekmadienį Utingos parapijos bažnyčioje pra-sideda visos savaitės misijos Utingos ir apylinkės lietuviams. Pirmas misijų pamokslas su Mišiomis įvyks lapkr. 23 d. 7.30 val. p.p. Prašoma visų uoliai dalyvauti ir išgarsinti misijas.

Savaitės bėgyje pamokslai visiems bendrai rytais bus 7 val., o vakarais 8 val. išskyrus antradienio vakarą tik moterims ir mergaitės, o trečiadienio vakarą tik vyrams ir jaunuoliams. Lapkr. 30 d. bus misijų užbaigta su pamokslu ir Mišiomis bei šeimų Komunija 7,30 val. vakare. Tad visi į Utngos lietuviškas misijas!

doraičiui, M. Mitruliui, J. An-tanaičiui, S. Bakšiui, St. Kša-nui, St. Remenčiui, M. Char-laukow.

— Leitų šeima iš Agua Ra-za kviečia į mišias egzektiv-jas už mirusius šeimos narius lapkričio m. 20 d. 8 val. ryto Vila Zelinoje.

— Apie 28 šio mėnesio kun. J. Šeškevičius išvyksta į Moa-tevideo pravedti savaitės misi-jas Urugvajaus lietuviams Mi-sijos prasidės lietuvių bažny-čioje gruodžio 7 ir baigsis gruodžio 14 d

— Tėvas Jonas Bružikas ir kun. J. Šeškevičius gavo šio mis dienomis iš Romos Kardi-nolo Marcelio Mimamiraštą, ku-riuo skiriam šiedu kunizai S. Paulo arkiviskapijoj lietuvių emigrantų misijonieriais.

— Tėvas Bružikas, S.J yra apsistojęs pas Jėzuitus São Gonçalo bažnyčioje, Praça Jo-ão Mendes. Telefono numeris 36-2628

— Lapkričio 23 d. lygiai 5 val. po pietų lietuviams įvyks pirmu kartu pamaldos São Gon-çalo bažnyčioje. Praça João Mendes, prie pat katedros. Ka-dangi iš visų São Paulo apy-lykių autobusai ir bondės ve-ža į miesto c-ntrą tai tikima si atvyks daug lietuvių.

— Esu labai patenkintas mi-sijomis Lapoje! Gražios buvo misijos vila Zelinoj. Bet La-pos apylinkės lietuvių pro-porcingai savo skaičiumi pra-lenkė visų São Paulo koloni-jų misijas. Kiekvieną dieną buvo apie 150 misijų lankyto-jų, o paskutinį vakarą virš 300. Daug moterų susitvar-kė ir daugybė išpažinėjų at-siliko

Matydami tokių uolų bažny-čios lankymą ir girdėdami prašymus, kad Lapoje būtų lietuviškos pamaldos, prieš-me išvados kad kiekvieno mė-nesio antrą sekmadienį lygiai 4 val. po piet laikyti liet-uviams šv. Mišias. Pirmutinės tokios pamaldos įvyks Lapos bažnyčioje šiu metų gruodžio 14 dieną 4 val po pietų. Prieš Mišias bus klausoma išpažin-čių.

Misijonierius T. Jonas Bružikas, S. J

ŽINIOS IŠ RIO DE JANEIRO

Liet. Kat. Moksl. Ateitinin-čių Sąjunga, š. m. spalio mėn. 25 dieną lenkų salėje suruošė linksmą šeimyninį vakarą va-karo programą pradėjo sąjun-gos pirmininkas Edmundas Dubauskas nurodydamas va-karo tikslą: duoti progos mū-sų tautiečiams pasilinksminti ir tarę pusavyje labiau suar-

Dėmesio, Tautiečiai!..

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje š. m. gruodžio mėn. 27 d. Mokus rūmų patalpose ruošia savo tradicinį metų pa-baigos VAKARĄ BALIŲ.

Bus įvairi ir įdomi programa. Veiks puikus bufetas su skaniais lietuviškais valgiais. Todėl nepraleiskite pro-gos linksmai pasilinksminti ir laimingai užbaigti senuo-sius metus

Vakaro pradžia: 20 val. ir pabaiga - 4 val. ryto.

Šokiams gros geras orkestras.

LSB VALDYBA.

Gera kokybė, pigiau kaip kitur, greitas įteikimas, mandagus patarnavimas tik tai

ANTANO PAVILONIO Manufatura de «Botões Estrela»

Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 116, caixa pos-tal 4118 - Vila Zelina, Tel. (recados): 63-1937, São Paulo.

Čia yra didžiausias pasirinkimas, dideliais ir ma-žesniais kiekiais, įvairiausių rūšių ir spalvų guzikų ir lietsargiams dalių.

ESCRITORIO CONTABIL NASCIMENTO

Irmãos Nascimento

REG. C.R.C. SP. Nro 1.484

Atlieka firmų atskaitynus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarko dokumen-tus, sudaro sutartis surašo prašymus ir ki-tos rūšies darbus atlieka.

Juridinis Departamentas — Nejudomo turto pardavimas Av. Zelina, 831 — Vila Zelina — Tel. 63-2767 - S. Paulo

Mokos lietuvių namuose, kur yra geriausios patal-pos su kiemu ir šokiams sale, norima įsteigti lietuviška UŽEIGA - RECREIO, kad lietuviai, liuosvalandžiais ga-lėtų gražiai laiką praleisti. Kad tai įvykdžius. Liet. S ga Br. ieško žmogaus nuomininko suorganizuoti šią užėigą su lietuviška valgykla ir bufetu. Sąlygos labai geros su-prantančiam šios srities darbą. Suinteresuotieji prašomi kreiptis darbo valandomis telefonu: 63-5269.

TAUTIEČIAI!

Skaitykite ir platinkite vienintėlį Pietų Amerikoje populiarų lietuvių kultūros žurnalą «GINTARĄ» kuris išei-na kiekvieno mėnesio pradžioje.

«Gintare» rasite daug įdomių straipsnių, apysakų, eilėraščių ir žinučių «Gintaro» kaina metams tik Cr. \$ 200,00. Pinigus siųsti: «Gintaras» Caixa Postal 7988, S. Paulo.

GEROS ŽINIOS

JAU GALITE PADĖTI SAVO ARTIMIESIEMS
LIETUVOJE IR SIBIRE

- * Skubiai išsiunčiame a. rangą, maistą, medžiagas, me-gztinius, vilną, odą batams ir vaistus.
- * Turime visų medžiagų pavyzdžius!
- * Laikė 6-8 savaičių siuntiniai pasiekia Lietuvą. Oro paštu 2-3 savaitės.
- * Siuntėjas gaus gavėjo parašu patvirtintą pakvitavimą.
- * Visi persiuntimo mokesčiai ir maitas apmokami čia. Gavėjas nieko neturi mokėti.
- * Siuntiniai pilnai apdrausti - žuvus grąžiname pinigus arba pasiunčiame naują.

Kreipkitės pas:

Jonas Valavičius, R. Pe. Bened. de Camargo, 698, Penha Al. Bóguslauskas, R. F. Ant. de Guadalupe, 14, V. Zelina Rašykite: Caixa postal 403 — São Paulo.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

tėti Tolim...
vedė vice-
rusaitis ir
du p-nia Birutė Kutkaitė Sil-
va, dvi p-nų Gaulių dukrelės
ir sūnelis pasakė po
lietuvišką vaikišką eilėraš-
tį. Mergaitės ir berniukai padai-
navo. Vėliau jaunimas pašoko
tautinius šokius.

Lietuvės ponios dovanomis
ir savo darbu gausiai parėmė
vakaro loteriją. Ateitininkai
nuoširdžiai dėkoja ponioms:
Anastazijai Ziezienei, Lidijai
Kilienei, Valeikienei ir ki-
toms. Jūsus gera širdis duoda
mums ūpo dar karščiau dirb-
ti Dievui ir Lietuvai.

— Liet. Kat. Mot. Draugija
nutarė kas mėnesį užprašyti
šv. Mišias savo narių intenci-
ja, ir ta proga eiti šv. Sakra-
mentų. Praeitą sekmadienį
savo nutarimą gražiai įvygdė.
Bravo!

— Gruodžio mėn. Liet. Kat.
Mot. Draugija, ateitininkų ir
kitų gerų lietuvių talkinama,
ruošia Siluvos Dievo Motinos
350 sukaktuvių minėjimą. Bus
suvaizdintas veikalas: «Siluvos
pavėsyje», kurį parašė p-nia
Halina Mošinskienė. Repetici-
jos jau prasidėjo Rengėjai
tikisi, kad šį kartą atvyks
pas mus D. G. autorė.

— Vyčas Vladas su savo
žmona Dalva ir broliu Vytau-
tu išvyko nuolatiniam apsigy-
venimui į Braziliją. Tokiu bū-
du jie įeis į istoriją kaip pir-
mieji lietuviai, apsigyvenę
naujoje sostinėje

— J. Eksc. Vysk. Brižgys
šiomet į Rio de Janeiro neat-
vyks. Žada atvykti su Šv. D.
Mot. statula kitais metais lie-
pos ar rugp. mėnesį.

— Kun. Juozas Janilionis
pradėjo eiti vietas lietuvių
kolonijos kapeliono pareigas.

— Rio de Janeiro lietuvių
sėkmingai tęsia savo valandė-
lę per Vera Cruz radio. Lie-
tuvių programa būna kas sa-
vaitę, antradieniais 18. val.
10 min.

Plė Lucija Dutkaitė verčia
į portugalų kalbą p-nios Mo-
šinskienės sutrumpintai para-
šytą veikalą apie Marijos
Apsir. Siluvoje Veikalėlis bus
suvaizdintas per radio klausy-
tojams brazilijams.

— Riječiai apgailestauja,
kad mūsų tautiečiams S. Pau-
lyje nepavyko pravedti savo
kandidato, na bet sekantį kar-
tą tikrai turės pavykti! Susi-
pratimo ir energijos!

— Parsiduoda Baras - Ka-
vinė, Bilharas su 3 stalais.
Smulkesnių informacijų vietoj
Rua Silva Pinto, 433 - B. Retiro

PAJIEŠKOMA

Stasė Zakauskienė (Bulksai-
tė) antru kartu galbūt išteke-
jusi už Petro Jasiūno, atvyku-
si į Braziliją 1928 metais, prieš
6 metus gal gyveno Rua Ba-
ratibagi. Pajieško sūnus iš
Vokietijos. Žinantieji prašomi
pranešti kun. J. Šeškevičiui
į kleboniją ar skambinti tele-
fonu 63-59-75.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ IR RUSIJĄ

Medžiagos žieminiams ir va-
sariniams rūbams (yra pavyz-
džiai). Vaistai, maistas, skal-
biniai, avalynė, megstiniai, ko-
jinės, pirštėnės, skaros, stūlai
ir daug kitų prekių.

Siuntinių pristatymas garan-
tuotas.

Gavėjas nemoka nieko
Pageidaujant — siunčiama
oro paštu.

Kreiptis: Magdalena Vink-
naitienė - Rua Barão do Pi-
raf, 65, Vila Zelina.

Laiškams - caixa postal 371,
São Paulo.

SIUVĖJAS

POVLAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhagapi, 9 - V. Zelina
(prasideda iš Av. Zelina, 595)